

mener derfor, at man ogsaa har nogen Ret til at forudsætte, at han lige saa flot kan sætte sig ud over de Udtalelser af den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem fra Ringkøbing, der gjaldt Karakteren af Fortet ved Taarbæk. Jeg er ikke ganske paa det rene med, om de Udtalelser, vi have hørt af den højtærede Minister i Dag, vare saa klare, at de ikke kunne misforstaas. Man skal nemlig vogte sig for at komme ind paa Misforstaaelser og tage Udtalelser, der kunne misforstaas, som tydelige Udtalelser. Jeg spurgte den højtærede Minister, men det Svar, jeg fik, var ikke ganske tydeligt. Der er en vis Rimelighed for, at jeg ikke faar noget andet Svar fra ham, og jeg vil derfor atter gentage for den højtærede Minister, at den Maade, hvorpaa han har taget disse Forslag i Dag, vidner i høj Grad om, at han ikke er bange for den agitatoriske Side af Sagen.

Da jeg første Gang talte, gjorde jeg mig Ulejlighed for at tale saa sagligt om hele dette Spørgsmaal som muligt. Det var for saa vidt ogsaa sagligt, naar jeg anførte, hvad en saa udmærket sagkyndig Mand paa dette Omraade som det ærede Medlem fra Præstø (R. Nielsen) havde anført med Hensyn til 6 Dages Indkaldelsen, fordi jeg fandt, at hans Begrundelse den Gang var saglig, og at der derfor kunde være Tale om at bruge den sagligt. Men den højtærede Forsvarsminister førte straks — om det var paa Grund af manglende Evne eller manglende Villie eller maaske begge Dele, ved jeg ikke — Debatten bort fra det saglige og ind i det partiagitatoriske Spor. Det viser, at den højtærede Forsvarsminister i Virkeligheden ikke havde saa megen Angst for at komme ind i Agitationen. Det har jeg heller ikke. I saa Henseende kan jeg udmærket godt vedkende mig Anskuelse, der ere Mage til den højtærede Ministers. Men saa er der heller ingen Grund til at raabe saa højt op om, at vi agitere ved de Lovforslag, der ere forelagte. Jeg har Løv til at henholde mig til den Udtalelse, jeg fremsatte ved Forelæggelsen, og vort Lovforslag er i Dag bragt til Forhandling under Former, der ikke ere agitatoriske. Vi have gjort os Ulejlighed for at gøre disse Former i alt Fald saa lidt agitatoriske som paa nogen Maade muligt. Hvis der efterhaanden kan komme noget agitatorisk ind i Debatten her og senere ude i Landet — selv om Lovforslagene blive stemte ned her, fordi man nægter dem Overgang til 2den Behandling, maa de Herrer ikke tro, at de dermed ere ude af Verden —, er det de Herrer selv, der gøre, hvad de

kunne, for at faa sat et partiagitatorisk Stempel paa Sagen.

Naar vi nu skulle stemme om at nægte Overgangen til 2den Behandling, vide vi, hvem det er, der kommer til at staa sammen. Vi vide, at det er moderate Mænd og Højremænd, enten det er de første eller de yderste, enten det er de ældste eller de yngste, det er Regeringspartiet og Højre, den konservative Sammensmeltning, der her staa sammen for at stemme mod vort Lovforslag, hele den konservative Side af denne Sal, der staaer mod Socialdemokraterne og de Radikale. Hvis man antager, at man ved at bringe denne Situation frem skal gøre disse Lovforslag mindre agitatoriske, befinder man sig i en meget stor Vildfarelse, saa er det de Herrer, der have gjort, hvad de kunde, for at faa ført Forhandlingen og hele Sagens Forløb over i et saa agitatorisk Spor som paa nogen Maade muligt. Naar den højtærede Forsvarsminister stod og remsede hele Reformpartiets gamle Valgkatekismus op, hvad er det saa andet end at gøre Sagen fra hans Side saa agitatorisk som paa nogen Maade muligt?

Den højtærede Forsvarsminister vilde ikke tage selve Debatten op — om det var Eynen eller Villien, der manglede, skal jeg ikke nærmere komme ind paa —, men jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister tager fejl, naar han tror, at han kan være tjent med, at hans eget Parti i Stedet for at tage en saglig Forhandling om disse Ting, i Stedet for at lade dem gaa videre, saa at man i et Udvalg kunde drøfte dem og faa saglige Grunde for og imod frem, nægter Sagen Overgang til anden Behandling. Det er ikke paa den Maade, at man slaar Tanker og Ideer ned. Man kan slaa Forslagene ned, selvfølgelig, men Ministeren maa ikke tro, at vi have den Respekt for ham — her er der ikke Tale om Valgdagen, den højtærede Forsvarsminister identificerede sig selv med Valgdagen, det skal han ikke gøre, for der kan komme en Dag, da han saa maa gaa imod sig selv, fordi Valgdagen gaar imod ham —, at vi, fordi han ikke synes om Lovforslagene, skulde undlade at fremsætte dem, og vi have heller ikke den Respekt for ham, at vi ikke skulde gøre, hvad vi kunne, for at benytte den gode og fornuftige Stemning, der er ude i Befolkningen mod, at store Dele af Forsvarslovene blive gennemførte. Selvfølgelig skulde vi vide at benytte den til vor Fordel. Det er den højtærede Forsvarsminister og hans Parti, som, naar de i Stedet for at optage en saglig Forhandling om dette